

Bir Tutam Toz pembe

– songlkaradağ · 10 Haziran 2012

Aşkın en yalın haline hapsediyor güneş yansımalarını
Ve fitili çekilmiş bir cümlede zikrediyorsun dilimde..!

Sıkıca tutuyorum gözyaşlarımı
Dilime “ahh”çalınıyor derince
Çözemiyorum saçlarıma düğümlenmiş ellerim
Yoksun..!
Yoksulluğuna bir dil bulamıyor hüviyetim...

Sonbaharın kasveti çökmüşken yağmurların çiselerine
Her tane de sen düşüyorsun gönlüme
Artık diyor dilim artık
Kanatarak yüreğimi
Kavuşmak sonraki leylak düşümlerinde...

Hevesine aldanmışken baharların
Bir masalın başkahramanı oluveriyorum ansızın
Sonra uzanıyorum hayallerin cebine
Bir tutam toz pembe
Bir yığın yanılğı
Nihayetinde
Elimde can çekişen bir serçe
Ağlıyorum sonra durmadan
Suskularımı yudumlayarak
Zamana aldırmadan süzülüyorum yeniden gecenin zifrine...

Sana gözlerimin efsununu yolluyorum
Ve dilimin suskusunu
Tüm sözcüklere nispeten...
Gece çarparken kapıları yüzüme
Sızıyla düşüyorum aynaların tenine
Sırrımda gözleri buğulaniyor ay ışığının
Mendilimde zifirden lekeler yine
Gökçe düşlerin dönemecinde...

Nedense bu met cezir ruhsarımda salınır
Nedense bu tutsaklıktan sızılı bir kök kalır...

Aşkı beceremiyorum,
Yüreğimde nasıl yanık bir kaval sesi, saçlarımdan iç kulağımı okşuyor..!